

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piszczu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Katarzyna Zielińska

Protokolant sekr. sądowy Joanna Święcka

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2016 roku w Piszczu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego M. W. zastąpionego przez przedstawicielkę ustawową D. W.

przeciwko T. W.

o podwyższenie alimentów

I. Alimony, zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 maja 2010 roku w sprawie VI C 1039/09, od pozwanego T. W. na rzecz małoletniego powoda M. W. w kwocie po 600 złotych miesięcznie, z dniem 1 grudnia 2015 roku podwyższa do kwoty po 700 (siedemset) złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 5-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami

w przypadku zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda D. W..

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Nie obciąża stron opłatami sądowymi.

IV. Wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 319/15

UZASADNIENIE

D. W., jako przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda M. W., w dniu 30 listopada 2015 roku wniosła w imieniu małoletniego powoda o podwyższenie alimentów zasądzonych na rzecz małoletniego od pozwanego T. W. z kwoty po 600 złotych do kwoty po 800 złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 5 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu podała, że wyrokiem z dnia 28 maja 2010 roku Sąd Okręgowy w Warszawie zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda alimony w kwocie 600 złotych miesięcznie. Matka małoletniego powoda nie wnosiła wcześniej o podwyższenie alimentów, gdyż pracowała. Od ponad roku jej sytuacja pogorszyła się, gdyż jest ona osobą bezrobotną, a od 25 września 2015 roku bez prawa do zasiłku. Ponadto nie może podjąć żadnej pracy, gdyż jest na zwolnieniu lekarskim z powodu przewlekłych bólów kręgosłupa L-S z objawami rwy kulszowej i przepukliny kręgosłupa. Podniosła ponadto, że od dnia zasądzenia alimentów w życiu małoletniego powoda zaszło wiele zmian, wynikających przede wszystkim ze zwiększenia jego potrzeb oraz nauką w szkole. Pozwany poza alimentami i

utrzymaniem syna w okresie miesiąca wakacji i tygodnia ferii zimowych nie dokłada się do dodatkowych wydatków takich, jak zakup artykułów szkolnych, leczenie w razie choroby, wycieczki szkolne.

Pozwany T. W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, że matka dziecka powołuje się na przewlekłe bóle kręgosłupa i leczenie, co nie przeszkadzało jej na wyjazd w 2015 roku do Szwecji i podjęcie tam pracy przy zbiorze owoców. Wskazał, że mieszka ze swoją narzeczoną w wynajętym mieszkaniu. Jego miesięczne dochody netto wynoszą 1425 zł. Koszt wynajmu mieszkania wynosi 1600 zł i połowę tego ponosi jego narieczona. Pozostałe wydatki to alimenty 600 zł miesięcznie, bilet miesięczny 98 zł, ubezpieczenie samochodu 300 zł rocznie i spłata karty kredytowej 176 zł miesięcznie. Z uwagi na powyższe nie jest w stanie płacić wyższych alimentów. Sam posiłkuje się kartą kredytową. Ponadto ponosi koszty związane z zabraniem i odwiezieniem syna, a także, gdy syn jest u niego, kupuje mu ubrania, buty i w razie potrzeby zapewnia mu opiekę medyczną. Wskazał, że pieniądze z programu 500+ i 600 zł alimentów pozwolą na przyzwoite miesięczne utrzymanie małoletniego.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni M. W. urodził się (...) i jest synem D. W. i T. W.. Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 28 maja 2010 roku w sprawie VI C 1039/09 rozwiązał przez rozwód małżeństwo rodziców małoletniego. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim powierzył obojgu rodzicom, ustalając miejsce pobytu dziecka każdorazowo przy matce. Kosztami utrzymania małoletniego obciążył oboje rodziców, ustalając udział ojca małoletniego na kwotę 600 złotych miesięcznie.

(dowody: odpis skrócony aktu urodzenia małoletniego powoda k. 7 i wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 maja 2010 roku k. 37-38 akt Sądu Okręgowego w Warszawie VI C 1039/09)

Małoletni M. W. miał wówczas 4 lata. Uczęszczał do przedszkola. Był zdrowy. Matka małoletniego pracowała w firmie prywatnej i zarabiała 980 zł miesięcznie. Mieszkała z synem w wynajętym mieszkaniu, za które płaciła 550 zł miesięcznie. Płaciła za przedszkole małoletniego 200 złotych miesięcznie.

T. W. pracował jako kierowca w firmie (...) w W.. Zarabiał 1380 zł miesięcznie. Mieszkał z rodzicami. Przekazywał im kwotę 250 złotych miesięcznie.

Obecnie małoletni M. W. ma 10 lat i uczęszcza do IV klasy Szkoły Podstawowej w R.. Jest dzieckiem zdrowym. Matka małoletniego, z zawodu sprzedawca, w wieku 31 lat, nigdzie nie pracuje. Jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna. Ma problemy z kręgosłupem. Jest zdolna do pracy. W ubiegłym roku od czerwca do lipca przebywała w Szwecji, gdzie pracowała przy sprzedaży truskawek. Zarobiła 9000 zł. Oprócz małoletniego nie ma innych osób na utrzymaniu. Mieszka z synem u rodziców. Żywi się z rodzicami. Nie dokłada im do kosztów utrzymania mieszkania, gdyż nie posiada na to środków. Jest związana z inną osobą, ale nie mieszkają razem. Na małoletniego otrzymuje alimenty, zasiłek rodzinny i złożyła wniosek o przyznanie świadczenia wychowawczego z programu Rodzina 500+.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda k. 33v, 35)

T. W., z zawodu technik mechanik samochodowy, ma 38 lat. Mieszka w W. na stacji wraz z partnerką. Oprócz małoletniego nie ma innych osób na utrzymaniu. Nadal pracuje w firmie (...) w W. jako kierowca. Jego wynagrodzenie wynosi 1450 zł miesięcznie. Nie szuka lepiej płatnego zatrudnienia. Jego partnerka pracuje i z tego tytułu otrzymuje kwotę 1380 zł. T. W. nie posiada żadnego majątku. Jest zdrowy. Koszt stacji wynosi 1600 złotych miesięcznie. T. W. ponosi połowę tej kwoty. Za dojazdy do pracy płaci 98 złotych. Spłaca raty kredytu w wysokości 176 zł miesięcznie. Zabiera małoletniego do swojego miejsca zamieszkania na jeden miesiąc wakacji i tydzień ferii zimowych. W tym czasie małoletni jest na jego utrzymaniu.

(dowody: zaświadczenie o wynagrodzeniu pozwanego k. 19, wyciąg z rachunku karty kredytowej k. 20-21, bilet miesięczny k. 22, umowa najmu mieszkania pozwanego k. 23-25, zeznania pozwanego k. 34, 35).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów, a w szczególności zeznań stron i dokumentów złożonych przez pozwanego. Sąd dał wiarę w całości dowodom z dokumentów, zaś dowodom z zeznań stron w zakresie wyżej opisanym. Żadna ze stron nie kwestionowała w tym zakresie twierdzeń strony przeciwnej i Sąd w myśl art. 230 kpc fakty, istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, wskazywane przez strony uznał za przyznane.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są w stanie utrzymywać się samodzielnie. Tak, więc od chwili urodzenia zobowiązani są do dostarczania dzieciom środków utrzymania i wychowania.

Pozwany jest ojcem małoletniego powoda i z tego tytułu jest zobowiązany do łożenia na jego utrzymanie i wychowanie.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się takie potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiednio do wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy.

Przez możliwości zarobkowe i majątkowe należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz także zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Zgodnie z treścią art. 138 kro obowiązek alimentacyjny podlega zmianie w przypadku zmiany usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub możliwości majątkowych i zarobkowych osoby zobowiązanej. Wynika z tego, że rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 kro wymaga porównania stanu istniejącego w dacie wydania wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu.

Od ostatniego wyrokowania o alimentach minęło prawie 6 lat. Bezsprzecznie od tego czasu wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda. Dziecko zaczęło uczęszczać do szkoły podstawowej. Powoduje to dodatkowe wydatki związane z jego kształceniem.

Zmianie uległa również sytuacja matki małoletniego powoda, która utraciła pracę. Obecnie jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Matka małoletniego stara się zdobyć środki na utrzymanie swoje i małoletniego i w tym celu wyjechała za granicę, gdzie zarobiła 9000 złotych. Na rzecz małoletniego otrzymuje zasiłek rodzinny. Ponadto złożyła wniosek o przyznanie świadczenia wychowawczego z programu Rodzina 500+.

Należy w tym miejscu zauważyć, że małoletni powód znajduje się pod bezpośrednią opieką matki, która w znacznej części swój obowiązek alimentacyjny wykonuje poprzez osobiste starania o wychowanie dziecka. (art. 135 § 2 kro). W tej sytuacji ciężar finansowy utrzymania dziecka powinien spoczywać przede wszystkim na pozwanym.

Pozwany pracuje w tej samej firmie. Wysokość jego wynagrodzenia uległa minimalnemu zwiększeniu i wynosi obecnie około 1450 zł. Jednak pozwany ma możliwości zarobkowe. Jest osobą w sile wieku, zdrową. Posiada zawód. Wie, że ma na utrzymaniu syna, którego potrzeby wzrastają. Powinien się liczyć ze zwiększonymi wydatkami związanymi z utrzymaniem, a przede wszystkim kształceniem małoletniego i dokładać wszelkich starań, aby osiągać dochody pozwalające na zapewnienie małoletniemu godnych warunków do jego utrzymania i wychowania. To na rodzicach w pierwszej kolejności spoczywa obowiązek utrzymania i wychowania dzieci.

Mając powyższe na uwadze, Sąd podwyższył alimenty o 100 złotych, poczynając od miesiąca następującego po dniu złożenia pozwu. W ocenie Sądu alimenty w kwocie po 700 złotych miesięcznie będą adekwatne do wieku i usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda oraz możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Pozostałą kwotę brakującą do utrzymania dziecka powinna łożyć jego matka.

Sąd w oparciu o przepis art. 138 kro, art. 133 § 1 kro i art. 135 § 1 i § 2 kro orzeczono jak w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 102 kpc.

Wyrokowi w punkcie podwyższającym alimenty Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.